

ಮಕ್ಕಳ ಸಿಟ್ಟಿಗೇನು ಮದ್ದು?

ಯಾಕೆ ಮಕ್ಕಳು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ಹೆತ್ತವರ ಮೇಲೆ ಕೋಪ ಮಾಡ್ಕೊತಾರೆ? ಈ ಕೋಪವನ್ನು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕರಗಿಸುವ ರಹಸ್ಯ ಪೋಷಕರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು.

■ ರಾಜೇಶ್ವರಿ ಜಯಕೃಷ್ಣ

ಚಿತ್ರ: ಕೇಶವ ವಿಟ್ಟ

‘ಚಿನ್ನೂ, ರಾತ್ರಿಯಾಯ್ತು. ಕೈಕಾಲು ತೊಳ್ಳೊಂಡು ಓದೋಕ್ಕೆ ಕೂತ್ಕೋ...’ ಎಂಬ ಅಮ್ಮನ ಮಾತಿಗೆ, ‘ಅದು ನಂಗೆ ಗೊತ್ತು. ನೀನು ಹೇಳ್ತೀಯಾ...’ ಎನ್ನುವುದು ಮಗಳ ಅಸಹನೆಯ ಉತ್ತರ.

‘ಪುಟ್ಟಾ, ಹೋಂವರ್ಕ್ ಆಯ್ತಾ?’ ಎಂಬ ಅಮ್ಮನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ, ‘ದಿನಾ ಕೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಕೇಳೋಯಲ್ಲ? ಏನಮ್ಮಾ ನೀನು?’ ಎಂಬುದು ಮಗನ ಸಿಡುಕಿನ ಉತ್ತರ!

ಈ ಮಕ್ಕಳಿಗೇಕೆ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಸಿಟ್ಟು, ಸಿಡುಕು, ಅಸಹನೆ... ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದೆ? ‘ಮಾತಾಡಿಸೋಕೆ ಹೋದ್ರೆ ಸಾಕು, ಉರಿದು ಬೀಳ್ತಾರೆ. ಮೂಗಿನ ತುದೀಲೇ ಸಿಟ್ಟು... ಇವನ್ನ ಹೇಗಪ್ಪಾ ತಿದ್ದೋದು?’ ಎನ್ನುವುದು ಹಲವು ತಂದೆ-ತಾಯಂದಿರ ಹಳಹಳೆ.

ಯಾಕೆ ಮಕ್ಕಳು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ಹೆತ್ತವರ ಮೇಲೆ ಕೋಪ ಮಾಡ್ಕೊತಾರೆ? ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಪ್ರಕಾರ, ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿಸಿದಾಗ ಥಟ್ಟನೆ ಬಂದುಬಿಡುವುದು ಈ ಕೋಪ. ತಾವು ಆಶಿಸಿದಂತೆ ನಡೆಯದೇ ಹೋದಾಗ, ಒಂಟಿತನ ಕಾಡಿದಾಗ, ಹತಾಶೆ, ಸುಸ್ತು, ಹಸಿವಾದಾಗಲೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೋಪ ಏರುವುದುಂಟು. ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಡೆಯುವ ಜಗಳ, ಗಲಾಟೆ, ಸ್ನೇಹಿತರ ನಡುವಿನ ವೈಮನಸ್ಯ, ಇತರರು ಮಾಡುವ ಗೇಲಿ, ಮೂದಲಿಕೆ, ಹೊರೆಯಾದ ಹೋಂವರ್ಕ್, ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಒತ್ತಡ, ಹದಿಹರೆಯದಲ್ಲಿನ ಹಾರ್ಮೋನ್ ಏರುಪೇರು ಮುಂತಾದವು ಕೂಡ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದಿದೆ. ಕೋಪ ಒಂದು ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಅಷ್ಟೆ. ಅದು ಕ್ಷಣಿಕ, ಹೀಗೆ ಬಂದು ಹಾಗೆ ಹೋಗಿಬಿಡುವಂಥದ್ದು. ಆದರೆ, ಮಕ್ಕಳದ್ದಾಗಲೀ, ದೊಡ್ಡವರದ್ದಾಗಲೀ, ಕೋಪ ಅತಿರೇಕಕ್ಕೆ, ವಿಲಕ್ಷಣ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗಲಷ್ಟೇ ತಮ್ಮ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ತಜ್ಞ ವೈದ್ಯರು.

ಮಗು ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ತಕ್ಷಣ ಪೋಷಕರಿಗೂ ಸಿಟ್ಟು ಬರುವುದುಂಟು. ‘ಇನ್ನೂ ನೆಲದಿಂದ ಮೂರಡಿ ಬೆಳೆದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಸಿಟ್ಟು ತೋರಿಸ್ತಾ ಇದ್ದಾನಲ್ಲ..’ ಎನ್ನುವುದು ಪೋಷಕರ ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣ. ‘ಈ ಮಗುಗಾಗಿ ತಕ್ಕ ಪಾಠ ಕಲಿಸಲೇಬೇಕು’ ಎಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪೋಷಕರು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಪೋಷಕರ ಧ್ವನಿ ತಾರಕಕ್ಕೇರುತ್ತದೆ, ಬೈಗುಳದ ಸುರಿಮಳೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆದರಿಕೆ, ಮೂದಲಿಕೆ ಶುರುವಾಗುತ್ತವೆ. ಮಗುವು ಎದುರುತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಂತೂ ಮುಗಿದೇಹೋಯ್ತು ಎಂತೆಂಥದೋ ತಿಕ್ಕೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ರಂಪ, ರಾದ್ದಾಂತ!

ನಿಜ, ಅದೆಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ನಾವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಮೂಲವನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವ ವಿಷಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದಷ್ಟೇ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಮಕ್ಕಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿ-ಕೊಳ್ಳುವುದು ದೊಡ್ಡವರಾದ ನಮಗೆ ಅವಮಾನ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಮೂಲ ಹುಡುಕಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ವ್ಯವಧಾನ ನಮಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಲು ಹೋಗಿ ನಾವೇ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ, ವಿವೇಚನೆಯೂ ಶೂನ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಬೈಗುಳ, ಚುಚ್ಚುಮಾತುಗಳು ಮಕ್ಕಳ ಮನದಲ್ಲಿ ಕಹಿಯಾಗಿ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದು ಅವರು ದೊಡ್ಡವರಾದ ಮೇಲೂ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬಹುದು. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕೀಳರಿಮೆ ಬೆಳೆಯುವಲ್ಲ ಪೋಷಕರ ಈ ನಡೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು.

ತಾಳ್ಮೆ ಎಂಬ ಮಂತ್ರ ಹೆತ್ತವರಿಗೆ ಇರಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ‘ಎಷ್ಟೇ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದರೂ ನಾನು ಮಗುವಿಗೆ ಹೊಡೆದು ಹಿಂಸಿಸಿ ಬಲಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಬೆದರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ರೋಷಾವೇಶದಿಂದ ದನಿ ಎತ್ತಿಸಿ ಕಿರುಚಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಟ್ಟ ಪದಗಳ ಬಳಕೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ..’ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ನಮಗೆ ನಾವೇ ನಿಯಂತ್ರಣ ರೇಖೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಾಗ ಇಂಥ ಅತಿರೇಕಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರದು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟ ಭಾಷೆಯ, ಅವಾಚ್ಯ ಪದಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದಾಗ, ಅದೇ ಪದಗಳನ್ನು ಅವರು ಬೇರೆಯವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು.

ಮಕ್ಕಳು ಕೋಪದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅಥವಾ ದುರ್ವರ್ತನೆ ತೋರಿದಾಗ ಅದನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸದೆ, ಪ್ರೀತಿ, ಕಕ್ಕುಲಾತಿ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಅದೆಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯರ ಪ್ರೀತಿಯ ಸ್ಪರ್ಶ ಮಕ್ಕಳ ಕೋಪವನ್ನು ತಣಿಸಿ-ಬಿಡುತ್ತದೆ. ನಯವಾದ ಮಾತಿನಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಕೋಪದ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳ

